

พระราชกฤษฎีกา
ตั้งข้าหลวงยุติธรรม
พ.ศ. ๒๕๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดจำนวน ตำแหน่งประจำ และเขตอำนาจของข้าหลวงยุติธรรมเสียใหม่

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ เมษายน ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๕ และมาตรา ๑๓ วรรค ๑ แห่งพระราชธรรมนุญคาบัญญัติธรรมซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม พุทธศักราช ๒๕๔๒ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาตั้งข้าหลวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๗”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาว່ด้วยการตั้งข้าหลวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๔ ให้มีตำแหน่งข้าหลวงยุติธรรม ๕ ตำแหน่งประจำอยู่ ณ จังหวัดดังต่อไปนี้

(๑) ข้าหลวงยุติธรรมภาค ๑ มีตำแหน่งประจำอยู่ ณ จังหวัดพระนคร

LIRT

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ เมษายน ๒๕๕๗

(๒) ข้าราชการบำนาญ ๒ มีตำแหน่งประจำอยู่ ณ
จังหวัดฉะเชิงเทรา

(๓) ข้าราชการบำนาญ ๓ มีตำแหน่งประจำอยู่ ณ
จังหวัดนครราชสีมา

(๔) ข้าราชการบำนาญ ๔ มีตำแหน่งประจำอยู่ ณ
จังหวัดอุดรธานี

(๕) ข้าราชการบำนาญ ๕ มีตำแหน่งประจำอยู่ ณ
จังหวัดเชียงใหม่

(๖) ข้าราชการบำนาญ ๖ มีตำแหน่งประจำอยู่ ณ
จังหวัดพิษณุโลก

(๗) ข้าราชการบำนาญ ๗ มีตำแหน่งประจำอยู่ ณ
จังหวัดนครปฐม

(๘) ข้าราชการบำนาญ ๘ มีตำแหน่งประจำอยู่ ณ
จังหวัดนครศรีธรรมราช

(๙) ข้าราชการบำนาญ ๙ มีตำแหน่งประจำอยู่ ณ
จังหวัดสงขลา

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ เมษายน ๒๔๕๗

มาตรา ๕ ให้ข้าหลวงยุติธรรมภาค ๑ มีเขตอำนาจใน
จังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี (เฉพาะศาลแขวงและศาล
จังหวัดธนบุรี) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี
จังหวัดชัยนาท จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดอ่างทอง จังหวัดสระบุรี
จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดนนทบุรี

มาตรา ๖ ให้ข้าหลวงยุติธรรมภาค ๒ มีเขตอำนาจใน
จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัด
ชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดตราด จังหวัดจันทบุรี และ
จังหวัดสมุทรปราการ

มาตรา ๗ ให้ข้าหลวงยุติธรรมภาค ๓ มีเขตอำนาจใน
จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัด
สุรินทร์ จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดอุบลราชธานี

มาตรา ๘ ให้ข้าหลวงยุติธรรมภาค ๔ มีเขตอำนาจใน
จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองคาย จังหวัดเลย จังหวัดสกล
นคร จังหวัดนครพนม จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม
จังหวัดร้อยเอ็ด และจังหวัดกาฬสินธุ์

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ เมษายน ๒๕๕๗

มาตรา ๕ ให้ข้าหลวงยุติธรรมภาค ๕ มีเขตอำนาจใน
จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำปาง จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัด
เชียงราย จังหวัดน่าน จังหวัดลำพูน จังหวัดแพร่ และจังหวัด
อุตรดิตถ์

มาตรา ๑๐ ให้ข้าหลวงยุติธรรมภาค ๖ มีเขตอำนาจใน
จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดสุโขทัย จังหวัดตาก จังหวัดกำแพง
เพชร จังหวัดพิจิตร จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดนครสวรรค์
และจังหวัดอุทัยธานี

มาตรา ๑๑ ให้ข้าหลวงยุติธรรมภาค ๗ มีเขตอำนาจใน
จังหวัดนครปฐม จังหวัดราชบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัด
กาญจนบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัด
สมุทรสาคร และจังหวัดสมุทรสงคราม

มาตรา ๑๒ ให้ข้าหลวงยุติธรรมภาค ๘ มีเขตอำนาจใน
จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี
จังหวัดระนอง จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา และจังหวัดภูเก็ต

มาตรา ๑๓ ให้ข้าหลวงยุติธรรมภาค ๙ มีเขตอำนาจใน
จังหวัดสงขลา จังหวัดตรัง จังหวัดพัทลุง จังหวัดสตูล จังหวัด
ปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส

เล่ม ๙๑ ตอนที่ ๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ เมษายน ๒๔๘๑

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการ
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ
โดยที่ราชการศาลยุติธรรมขณะนี้มีข้าหลวงยุติธรรมประจำอยู่ ๕ ภาค
เป็นการขัดข้องไม่สะดวกแก่การประสานงานกับราชการฝ่ายปกครอง
ทั้งเขตอำนาจของข้าหลวงยุติธรรมแต่ละภาคมีเขตกว้าง ราชการศาล
ในส่วนภูมิภาคได้เจริญก้าวหน้าโดยลำดับ และต่อไปก็จะได้แผนก
คดีเด็กและเยาวชนขึ้นในส่วนภูมิภาคอีกเป็นชั้น ๆ ไป สัมควรจะได้
แบ่งเขตภาคของข้าหลวงยุติธรรมเป็น ๘ ภาค เช่นเดียวกับภาคทางฝ่าย
ปกครอง เพื่อการประสานงานจะได้เป็นไปด้วยดี และข้าหลวงยุติธรรม
จะได้ปกครองบังคับบัญชาและตรวจตราสอดส่อง ทั้งในด้านที่เกี่ยวกับ
ความยุติธรรมในการคดีและในด้านปกครองโดยใกล้ชิดยิ่งขึ้น

LIRT